

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného **P. P.** pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (zákon číslo 140/1961 Zbierky v znení neskorších predpisov, účinný do 1. januára 2006 – v ďalšom len Tr. zák.) prerokoval na neverejnom zasadnutí 22. februára 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený P. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. januára 2007, sp. zn. 2 To 196/2006, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. P. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Dolnom Kubíne z 8. februára 2006, sp. zn. 3 T 128/03, bol obvinený P. P. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej tam, kde v texte bude uvedené Tr. zák., Trestný zákon alebo Tr. por. alebo Trestný poriadok, bude sa mať na mysli Trestný zákon a Trestný poriadok účinný do 1. januára 2006, pokiaľ výslovne nebude uvedené inak), na tom skutkovom základe, že

dňa 15. apríla 2003 okolo 20.30 hod. na miestnej komunikácii v obci Štefanov nad Oravou pristúpil k osobnému motorovému vozidlu zn. Škoda 120L, ev. č. T.,

násilím otvoril dvere na strane vodiča a po vystúpení vodiča M. M. tohto udrel päšťou do tváre a hodil ho o plot, čím poškodenému M. M., nar. X. spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom a vybočenie nosovej priehradky s dobou práceneschopnosti 15 (pätnásť) dní.

Za to bol obvinenému P. P. uložený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, ktorého výkon mu bol podľa § 58 ods. 1, písm. a/, (§ 59 ods. 1) Tr. zák. odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. bol poškodený M. M. s nárokom na náhradu škody odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený P. P. odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline z 24. januára 2007, sp. zn. 2 To 196/2006, bolo odvolanie obvineného P. P. proti rozsudku Okresného súdu v Dolnom Kubíne z 8. februára 2006, sp. zn. 3 T 128/03, podľa § 256 Tr. por. zamietnuté.

V zmysle § 139 ods. 1 písm. b/ alinea c/ Tr. por. rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, avšak podané odvolanie bolo zamietnuté.

Rozsudok okresného súdu sa v dôsledku uvedeného stal právoplatným zamietnutím odvolania obvineného P. P. uznesením krajského súdu.

Okresný súd v Dolnom Kubíne predložil 6. februára 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dovolanie, podané prostredníctvom obhajkyne obvineného P. P., JUDr. M. B. proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Žiline, ako aj prvostupňovému rozsudku Okresného súdu v Dolnom Kubíne. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 4. decembra 2007. Dovolateľ

s poukazom na dôkaznú situáciu vo veci vyslovil názor, že napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj odsudzujúci rozsudok Okresného súdu v Dolnom Kubíne boli založené na nesprávnom právnom posúdení skutku, preto považuje za naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1, písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov).

V odôvodnení uviedol, že jeho konanie nebolo správne právne posúdené, keďže oba sudy rozhodujúce vo veci odmietli posúdiť jeho konanie ako konanie v nutnej obrane podľa § 13 Tr. zák.

Napriek citácii § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z.) v ďalšej časti odôvodnenia dovolania poukazyval na jednotlivé dôkazy a ich nesprávne hodnotenie súdmi oboch stupňov.

Popisoval, ako sa skutok mal stať od odcudzenia bagrovej lyžice až po zastavenie prenasledovaného vozidla s poškodeným, jeho otcom a bratom a vzájomný útok medzi poškodeným a ním.

Na základe uvedených dôvodov obvinený P. P. navrhol podľa § 386 ods. 2 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) zrušiť rozsudok Okresného súdu v Dolnom Kubíne z 8. februára 2006, sp. zn. 3 T 128/03, v časti uznanej viny, trestu a rozhodnutia o nároku poškodeného na náhradu škody a uznesenie Krajského súdu v Žiline z 24. januára 2007, sp. zn. 2 To 196/2006, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) prikázal Okresnému súdu v Dolnom Kubíne, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) prerokoval dovolanie podané obhajkyňou obvineného P. P. – JUDr. M. B. a zistil, že nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1, písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní, je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvého a druhého stupňa. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov). Tento mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Svedčí tomu aj dikcia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Podľa § 371 ods. 6 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia, nie je prípustné.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací, pretože dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už aj z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Naznačený dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. V konečnom dôsledku z toho vyplýva, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba tzv. právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu, zistenému súdmi nižších súdov. Skutkový stav je v rámci rozhodovania o dovolaní, opierajúcom sa o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže ani skúmať, ani meniť.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. (zákon č.

301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov). Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov).

V posudzovanej veci je z dôvodov dovolania zrejmé, že obvinený P. P. namieta spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa vyhodnotili v jeho neprospech vykonané dôkazy a tiež, ako posúdili skutok, ktorého sa dopustil. Skutok tak ako bol zistený Okresným súdom v Dolnom Kubíne a aj Krajským súdom v Žiline, je pre najvyšší súd záväzný a právne posúdenie skutku krajským súdom je potom správne a v súlade so zákonom.

Súdy oboch stupňov vecne správne a argumentačne výstižne poukázali aj na dôvody, ktoré viedli k potrebe posúdiť zistené konanie obvineného P. P.. Existenciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) obvinený vidí zjavne v skutkových zisteniach prvostupňového a odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne v dôsledku podľa jeho názoru chybného hodnotenia vykonaných dôkazov.

Z uvedeného v konečnom dôsledku vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, pretože skutok tak ako bol súdmi oboch stupňov zistený, vykazuje znaky už uvedeného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., z ktorého bol obvinený P. P. uznaný za vinného. Preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), nie je daný.

Na dôvažok je vhodné uviesť, že napriek celému radu procesných pochybení, ktorých sa súd prvého stupňa dopustil pri vedení hlavného pojednávania a vo vyhotovenom rozsudku, Najvyšší súd Slovenskej republiky v zhode s ustanovením § 385 ods. 1 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) je viazaný dôvodmi dovolania v ňom uvedenými, nemohol tieto nedostatky napraviť účinným spôsobom.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) v posudzovanej veci nie je daný, preto najvyšší súd dovolanie obvineného P. P. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. februára 2008

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: